

lig rigtig, ønskede at kunne udsætte Bestemmelserne om Communalbestyrelsernes Sammensætning, indtil man kunde give en fuldstændig Communallov, hvortil Udgiften ikke er saa nær, siden der i Grunden ikke er Noget forarbejdet; men, uagtet jeg kunde ønske, at der ikke for Tiden skete nogen Forandring i den Green af Communalvæsenet, som er Gjenstand for Lovforslaget, erkjender jeg dog, at Forholdene have gjort, at disse Bestemmelser i Anordningen af 13de August 1841 ikke godt passe til de nærværende Omstændigheder, og jeg kunde derfor, især naar jeg fandt, at Tingene vare stemte derfor, vel være tilbøjelig til at foreslægge, naar Tingene forsamles igjen, et Lovudkast, som gjorde de Forandringer, der for Tiden synes nødvendige; men jeg kan ikke bygge det paa en saadan Grundvold, som er benyttet i det foreliggende Lovudkast, hvorimod jeg har yttrret mig om, hvilke Forandringer jeg kunde være tilbøjelig til at gjøre, og de fremsatte Ændringsforslag af den høitærede 2den Landstingsmand for 6te Kreds (Vardenfleth) og den 2den for 5te Kreds (Blume) gaae i den Retning, hvori jeg vilde gaae, naar jeg skulde udarbejde et saadant Lovudkast. Jeg vil ikke sige, at jeg i Gæt og Alt vilde følge de Ændringsforslag, som ere gjorte af disse ærede Landstingsmænd; men den Retning, hvori de have taget Sagen, stemmer overeens med, hvad jeg vilde finde rigtig.

Vardenfleth: Idet jeg har tilladt mig at begjære Ordet for at søge nærmere at udvikle Grundene for de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille til den Afdeling af Lovudkastet, som nu er under Behandling, kan jeg ikke Andet end atter føle Ulempen af, at disse Forslag ere fremkomne fra et enkelt Medlem. Jeg vil villigen indrømme, at der netop derved kan være indkommet flere Uregelmæssigheder, som kunde have været undgåede, dersom flere Mænd havde forenet sig om at udvikle de Tanker, der ligge til Grund for disse Forslag, og jeg maa navnlig beklage, at det paa den Maade har været umuligt for mig at bringe en Gjenstand ind i mine Forslag, som ellers laa mig særdeles paa Hjerte, nemlig ved samme Leilighed at kunne behandle Balgvæsenet for Kjøbstadcommunalbestyrelserne.

Jeg troer, at disse to Gjenstande, nemlig Balgvæsenet for Sogneforstanderskaberne paa Landet og for Kjøbstadcommunalbestyrelserne, staae i saa uadskillelig Forbindelse med hinanden, at de ikke godt kunne stilles ad uden meget store Ulemper. Selv om det forholder sig rigtig, at man har taget det Vanskeligste først ved at ville ordne Balgretten for Communalbestyrelserne paa Landet, kan det dog alligevel være meget sandsynligt, at man netop ved at følge denne Vej fremkalder store Vanskeligheder, naar man senere skal til at ordne Balgretten for Kjøbstadcommunalbestyrelserne, der kunde have været undgået, dersom man havde taget begge Dele for paa een Gang, saa at det, man har antaget for at være det Letteste, og som man sidst vilde stride til, virkelig bliver det Vanskeligste, fordi man ikke har taget det samtidigt med det første. Man er nemlig da nødt til at følge de Regler, som ere opstillede, uden Hensyn til Forholdene i Kjøbstæderne. Dette være sagt foreløbigt.

Jeg gaaer derefter over til mine Ændringsforslag. Den Mand, hvori de gaae, er fornemmelig udtalt i mit Forslag til § 3. Jeg skal ikke søge at forsvare dette Ændringsforslag paa den Maade, man overhovedet har søgt at anvende ved at forsvare det foreliggende Lovforslag. Man har meent, at det kun var et Hanesked fra det nu Bestaaende, man gik fremad. Da nu mit Ændringsforslag upaatvilelig i sine Resultater noget mere vil nærme sig det Resultat, som sandsynligvis vil tilveiebringes, hvis Lovforslaget skulde erholde Lovsform, kunde jeg gjerne forsvare det paa den Maade, at jeg sagde, det kun var et halvt Hanesked, man gik fremad ved den Forandring, jeg har foreslaaet; thi det er aabenbart, at jeg mere nærmer mig den Retning, hvori Lovforslaget vil bringe Balgvæsenet til Sogneforstanderskaberne, end den hidtil bestaaende Lovgivning gjør. Men jeg vil slet ikke bruge denne Methode ved at forsvare det; jeg vil ivertimod sige, at der er et ganske uhyre Skridt mellem Lovforslaget og det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille: det er et længere Skridt, end noget Dyr kan tage, længere, end noget Menneffe kan tage det, selv om han havde Syvmillstøvler paa; thi det